

Boekverslag Frans Le petit Nicolas door Ren? Goscinny & Semp?

Boekverslag door een scholier

4e klas havo

1676 woorden

17 jaar geleden

★ 4,2

89 keer beoordeeld

Auteur	René Goscinny & Sempé
Eerste uitgave	1960
Vak	Frans

Samenvatting Le Petit Nicolas

La photo de la classe

In dit hoofdstuk moeten alle kinderen uit de klas van Nicolas op de foto. De fotograaf is al gearriveerd, hij heeft natuurlijk zijn fototoestel ook mee genomen. Geoffroy is er ook, zijn vader is erg rijk, hij wil later ook fotograaf worden. Ook Agnan is er, hij is het beste jongetje uit de klas en ook de lieveling van de juf. Eudes heeft Agnan een stomp op zijn neus verkocht, nu is zijn bril ook nog kapot. Dan is het zover ze gaan op de foto, de fotograaf vraagt hen stil te zijn.

Les cowboys

Nicolas heeft zijn vriendjes uitgenodigd. Eudes heeft een cowboyhoed meegenomen. Alceste heeft een soortemet indianenpak meegenomen, hij heeft veren enzo op zijn hoofd gezet. Hij lijkt nu net en grote kip. Ze gaan de tuin in en beginnen te spelen. De een is cowboy de ander indiaan, op een gegeven moment komt er ook nog een marsmannetje bij. De cowboy rijdt op een wit paard. Rufus is vandaag de sherrif. De fotograaf gaat hiervan ook foto's maken. Dan is het wer tijd voor rekenles. Als ze hiermaa klaar zijn gaan ze weer verder met spelen. Geoffroy word nu gevangen hi vind het niet leuk, waarom ik vraagt hij.

Le bouillon

Er staat al een lange rij kinderen te wachten tot ze hun lokaal in kunnen. Dan komt er een surveillant, hij vertelt dat de juf ziek is vandaag. Vandaag krijgen ze dus geen les van hun eigen juf, maar van de directeur? Dit keer is Agnan dus niet meer het lieverdje van de klas. Het wordt een beetje een chaos in de klas. De kinderen krijgen ruzie met elkaar. Ze steken de tong naar elkaar uit, schelden naar elkaar. De directeur grijpt in hij geeft een paar kinderen straf. Alceste moet zelfs nablijven opschool, hier si hij het niet mee eens, waarom ik!, roept hij. Hij zegt dat hij niets gedaan heeft.

La visite de l'inspecteur

Vandaag komt de inspecteur op school. Hij moet een goede indruk krijgen van de school. Dus als hij komt krijgen de kinderen hun dictee. Agnan moet dan het goede voorbeeld geven. Hij heeft zelfs al prijzen gewonnen met een dictee. Als de inspecteur komt, gaat alles net zoals het niet zou moeten. De kinderen gedragen zich stout. Alweer krijgen een paar straf, ze moeten in de hoek staan. Op een gegeven moment

komt toch nog alles goed. De inspecteur is helemaal onder de indruk. Hij geeft complimentjes, en roept bravo, als hij weggaat vleit hij de juf. Hij vindt dat ze zo door moet gaan en dat ze moedig is.

Djodjo

In de middag komt juf op school, ze heeft een jongen bij zich. Hij heeft vuurrood haar, is ietwat rossig en heeft helder blauwe ogen. De jongen heet George Macintosh. De kinderen snappen niet goed hoe ze die naam uit moeten spreken, dus ze noemen de jongen maar Djodjo. Djodjo is een vreemdeling voor de rest. Hij is rossig, heeft sproeten en een lelijke tand. Ook is hij erg snel op zijn tenen getrapt. Ze vinden Djodjo ook een beetje een rotzak. Hij gebruikt lelijke woorden en is ook nog eens een gemene klikspaan, bovendien is hij onbeschaafd en slecht opgevoed. Ze hebben alweer ruzie, jaja voor de zoveelste keer.

Les carnets

Deze middag gaat de directeur de rapporten uitdelen. De meeste kinderen zijn helemaal niet bij de les. Vooral Clotaire kan er niet bij blijven. Hij is de slechtste leerling uit de klas en denkt aan hoe zijn ouders zullen reageren, of ze boos zouden worden. Terwijl de directeur de rapporten uitdeelt geeft hij de kinderen complimenten, vooral Agnan, hij is natuurlijk de slimste van de klas. Alceste denkt eigenlijk meer aan eten, hij zit er niet zo over in. Als Nicolas thuis komt met zijn rapport zit zijn vader met zijn moeder aan het praten. Papa vind het ongelooflijk, hij is in een keer multimiljonair! Dat komt omdat ze het huis hebben verkocht (?). Nicolas gaat verhuizen, hij wil niet, zijn ouders wel. Zijn vader probeert hem te overtuigen dat het niet erg is, hij krijgt een mooie kamer en zo. Maar Nicolas heeft liever zijn eigen kamer, daar is hij blij mee!

La repetition

De minister komt op school, dit is natuurlijk erg leuk en bijzonder voor de schoolkinderen. Als ontvangst van de minister wil de directeur graag dat de kinderen de Marseillaise gaan zingen. Maar die moeten ze allemaal natuurlijk nog leren. Ook wil hij alle leraren en surveillanten die ooit op de school les hebben gegeven uitnodigen. Hij denkt dus aan een soort reünie. De directeur legt de kinderen uit wie de minister is, hij vertelt hen dat de minister een voorbeeld is, een groot voorbeeld voor de toekomst. Om de marseillaise te leren krijgen ze zangles, van mevrouw Vanderblergue. Iedereen is erg blij, en verrast. Ze verheugen zich erg op de komst van de minister, dat is natuurlijk een grote gebeurtenis. Deze grote gebeurtenis laten ze in de krant zetten, dat is het idee van Le Bouillon. op een gegeven moment krijgen Geoffroy en Eudes ruzie met elkaar. Eudes vraagt of hij een stomp op zijn neus wil, Geoffroy daagt hem uit. Binnen de kortste keren is hij aan het gillen.

Le petit poucet

De directeur gaat met pensioen. Er is een groot feest op school, iedereen is er, de kinderen hun ouders, leraren, surveillanten noem maar op. Het is allemaal in de grote zaal. Bijna elke klas doet wel iets leuks, de een gymnastiek uitvoering en de ander doet een komiek na er is ook nog een zanguitvoering en een groep die de gelaarsde kat speelt. Het is allemaal heel gezellig. Op een gegeven moment moet de directeur een prijs in ontvangst nemen, hij moet op het podium komen. Hij houdt ook nog een speech. Als dit allemaal voorbei is komt het grote spektakel, de kinderen spelen een toneelstuk, klein duimpje. Het ziet er heel erg goed uit, de kinderen zijn allemaal verkleed, er is zelfs iemand met een zwaard. Rufus heeft de hoofdrol, hij speelt de reus, en Clotaire is Marquis de Carabas. Als het afgelopen is ontvangen ze een groot aplaus, het was erg leuk.

Je suis malade

Vandaag hebben de kinderen veel te veel gegeten, snoep, koek, patat en nog meer. Clotaire voelt zich erg

ziek, hij wil naar de dokter. Zijn moeder wil ook dat hij naar de dokter gaat, niet lang daarna komt de dokter op bezoek. De dokter vindt dat Clotaire in bed moet blijven, hij moet rusten. Als er een paar vriendjes op bezoek komen hebben ze veel eten mee gebracht, Nicolas zelfs een pak melk. Clotaire krijgt veel cadeautjes ook een fles au de cologne. In het laatste deel van het hoofdstuk zegt de dokter dat hij op dieet moet, hij mag niet meer zoveel snoepen.

Monsieur Bordenave n'aime pas le soleil

Nicolas begrijpt meneer Bordenave niet, hij houdt niet van het mooie weer. Als Nicolas vrij heeft speelt hij graag met de elektrische trein, maar hij moet naar school. Het is prachtig mooi weer en de kinderen mogen niet naar buiten, omdat meneer Bordenave niet van dat mooie weer houdt. Daarom begrijpt Nicolas hem niet. De kinderen schreeuwen door de klas, vooral over het eten. Alceste roept dat hij het liept zijn boterham met jam heeft. Meneer Bordenave wordt rood, vooral zijn neus. Hij is erg boos geworden. Later negeert hij de kinderen maar.

Wie zou ik wel of niet willen zijn

In het verhaal zou ik Nicolas wel willen zijn, hij is de meest leuke persoon. Hij verkeert bijna nooit in de problemen en heeft bovendien ook veel vriendjes. Hij heeft het erg naar zijn zin en maakt veel lol. Degene die ik echt nooit van mijn levensdagen zou willen zijn is Agnan, ik zie hem echt als een soort nerd. Hij is de beste van de klas, het lieverdje van de juf, hij heeft een bril en ziet er wat nerd-achtig uit. Hij wordt ook het meest gepest volgens mij. DjoDjo is ook een van de personen die ik niet zou willen zijn, hij kwam niet lang voor in het boek, maar alles wat over hem verteld werd was niet echt positief.

Mijn eigen mening

Ik vond het boek best wel leuk om te lezen, er kwamen ook grapjes in voor. Het enige nadeel vond ik dat het Franstalig was, maar het is natuurlijk ook voor Frans. Het was op zich een leuk boek zoals ik al eerder zei, met grapjes erin. Ik had onder het lezen het idee dat dit een kinderboek is, makkelijk taalgebruik en zo. Maar voor mij was het boek niet echt makkelijk om te lezen, ik ben niet echt goed in Frans. Sommige woorden wist ik wel wat het betekende, maar het meeste gedeelte moest ik echt goed nadenken, of een woordenboek erbij. Maar al met al was het nog te doen, ik heb er wel veel tijd in moeten steken, en ik ben er nog niet zeker van of ik alles wel goed had begrepen. Bijvoorbeeld in het hoofdstuk Le Bouillon, dacht ik dat ze daar soep mee bedoelden, maar het was de naam van de directeur.

Was het te doen?

Zoals ik al zei in mijn eigen mening, was het erg moeilijk om de tekst door te komen. Ik moest echt erg mijn best doen om alles te vertalen, vaak met woordenboek erbij. Ik heb erg weinig Frans geleerd, tenminste het lezen en schrijven, in de laatste jaren. Zoals dit boekje moesten ik en ook anderen erg lang over doen. Er zijn zelfs mensen die er helemaal niets van snapt. Ik ben het eerst door gaan lezen en alles wat ik niet snapte heb ik opgezocht in een woordenboek. Door de woorden die ik toen wel begreep kon ik er een verhaal uit opmaken, maar of dat goed was weet ik niet. Het was best te doen maar het kostte erg veel tijd.